

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Cruce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Cantvs Trigesimvsqvarivs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

B.
 Joann
 a Cru
 Oper
 mysti
 NV
 129

ipſius amare: campos vero hoc loco ap-
 pellat virtutum, donorum, perfectionum & diuitiarum ſpiritualium animæ multitudinem: ac ſi clarius diceret, quin imo introſum conuertere Dilectule, adamando campos virtutum ac perfectionum, quas in anima mea repoſuiſti, vt illarum amore captus abſcondaris, ac immoreris in illa: verum namq; eſt, quod licet ſint tuæ, iam nunc eo quod animæ eas donaueris; etiam illius ſunt,

Animæ nimirum meæ, tendentia ad te, per extraneas tui nouitias, ac per modos & vias peregrinas, & ab omnibus ſentibus, nec non à communi naturali cognitione alienas. Vnde idem eſt, ac ſi diceret: Quandoquidem anima mea tendit ad te per nouitias peregrinas, & à ſentibus alienas: tu quoq; viciffim, te illi tam intimè ſublimerque communica, vt ab illis omnibus ſit alienum.

Qua graditur per inſulas extraneas.

CANTVS TRIGESIMVS QVARTVS.

CANCION XXXIV.

- La blanca palomica*
- Al Arca con el ramo ſe ha tornado*
- I ya la tortolica*
- Al ſocio deſcado*
- En las riberas verdes ha ballado.*

SEN SVS.

- Candida columbula*
- Ad arcam cum ramo eſt reuerſa,*
- Et turtur auis pudica*
- Sociam deſideratum*
- In virentibus rippis inuenit.*

DECLARATIO.

Sponſus interloquitur in præſenti cantu, concinens puritatem, quam Sponſa habet in hoc ſtatu, nec non diuitias & premium, quod acquiſiuit, eò quod ſe diſpoſuerit, ac deſudauerit vt illo perueniret. Bonam etiam fortem illi obtigiſſe canit, dum ſponſum ſuum in hac vntione inuenit, innuit præterea votorum illius complementum, voluptatem ac refrigerium, quod in ipſo poſſidet, tranſactis iam laboribus & anguſtijs, vitæ ac temporis antea cti, ait itaque:

Candida columbula.

Candidam columbulam animam appellat propter candorem nitoremq; receptum ex gratia, quam in Deo reperit: quæ, inquit:

Ad arcam cum ramo eſt reuerſa.

Comparat hoc loco animam colum-

bæ Arce Noë; exitum ac reditum illius ad arcam; metaphoricè uſurpando, vt denotet id, quod animæ in hoc caſu euenit. Nam quemadmodum columba egreſſa ex arca Noë, ad eandem reuerſa fuit roſtro ramum oliuæ portans, in ſignum miſericordiæ diuinæ oſtenſæ in ceſſatione aquarum ſuper terram, propter diluuium inundatam; ita hæc anima ex arca omnipotentis Dei egreſſa per creationem,

tionem, postquam peccatorum imperfectionum, pœnarum, ac laborum huius vitæ inundantes aquas ambulauit, reuertitur ad arcem pectoris Creatoris sui, portans ramum oliuæ, clementiam, scilicet, & misericordiam à Deo sibi impensam, dum ad tam eximium perfectionis statum eam perduxit, & cessare fecit aquas peccatorum in terra animæ suæ, deditq; victoriam contra omnes insultus, & impugnationem inimicorum, qui id ipsum ingiter conabantur impedire. Vnde ramus oliuæ triumphum de hostibus significat & præmium meritorem. Ac proinde non solum reuertitur nunc ad arcem Dei sui candida & nitida, prout egressa fuit in creatione, sed etiam superaddito ramo præmij, & pacis in victoria consecutæ.

*Iamq; turtur auis pudica
Socium desideratum
In ripis virentibus adinuenit.*

Turturem quoque vocat animam hoc loco, vt pote qua in hoc casu se gessit instar turturis, cum auitum socium reperit. Vt autem hoc melius percipiatur, sciendum est, quod de turture scribitur: Nimirum, quod quamdiu consortem non inuenit, nec supra ramum virentem consistit, neque lucidam, & argenteam aquam bibit, neque subtus vmbra quiescit: At vero vbi coniungitur sponso, his omnibus fruitur. Quas omnes proprietates

etiam anima experitur in se: Etenim priusquam pertingat ad hanc spirituale coniunctionem cum dilecto suo, debet carere velle omnibus illecebris, quod est supra ramum viridem non sedere; debet etiam omnem gloriolam gustumque mundialem respuere, quod est, claram & argenteam aquam non bibere: denique debet quouis mundi refrigerio, & favore mundano priuari; hoc est subtus vmbra non quiescere, nullibi pausare volendo; imo pro solitudine rerum omnium gemendo, & suspirando, donec sponsum inueniat. Iam vero, quia huiusmodi anima, priusquam ad hunc statum perueniret, hoc tenore, instar turturis requirebat Dilectum suum, nullibi inueniendo, nec inuenire cupiendo solatium, nec refrigerium, quam in solo illo; idcirco concinit hoc loco idem sponsus molestiarum, ac fatigationum periodum, ac desideriorum eius complementum dum ait: *Iam turtur socium desideratum in ripis virentibus adinuenit*; id est, iam sedet supra ramum viridem, sese oblectans in dilecto suo. bibensque aquam claram, sublimis contemplationis & sapientiæ Dei, & argenteam, hoc est, refrigerium, quod habet in ipso; confugit etiam subtus vmbra protectionis, & fauoris illius, quod ipsa tantopere experiuerat, vbi sapide, diuinitusque consolatur ac reficitur; quem admodum in Canticis ea de re latatur, cum ait: *Sub vmbra illius, quem desideraueram, sedî, & fructus eius dulcis gutturi meo.*

Cam. 2. 3.